

Si no sabém defensarnos de la actual malura que 'ns invadeix els patatars, coneguda y conegut el tractament preventiu per detenirla, ¿com ens las arreglarém el dia que'ns arribin á nosaltres moltes altres enfermetats que per sa discripció encara (g. á D.) no las tením, y que invadeixin plantacions de patatas de alguns llocs de Fransa? Creyém que lo millor sería no estendre massa el cultiu d'aquet tubercul, puig que está comprovat que'l dedicar una mateixa terra massas vegadas á dita planta, fá que's cultivin germens de certas enfermetats propias de la patata y que s'extenen y desenrotllan en diferents formas.

Deuría observarse la norma, de no sembrar patatas en una terra fins després d'haver passat, quant menys 3 anys, de l'última vegada d'havernhi estat.

Recomaném que sempre que per cualsevulga malura se soquerrin las fullas de la planta, y no vulgui cullirse desseguida, se sigui arrant de terra la planta amalurada, a fi y efecte de que després de esser aquesta devastada, no passi la enfermetat á la patata que es quant determina la podridura.

Convé donchs, que donats els temps calamitosos á que estém sotmesos á prova, ens determiném, per defensarnos un poch, á inclourer entre las prácticas usuals del bon pagés, l'empleo dels tractaments preventius que's recomanan. Tením de fer us de ditas prácticas abans de que aparegui la mes petita senyal